

Prof. dr hab. Ewa Ziemann
Katedra Kinezyjologii Sportu
Akademia Wychowania Fizycznego
im. Eugeniusza Piaseckiego
ul. Królowej Jadwigi 27/39
61-871 Poznań

Poznań 4.01.2024r

RECENZJA

wniosku o nadanie

doktora nauk o zdrowiu Ewie Zofii Gieysztor

stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych

i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk o zdrowiu

Recenzję wniosku przygotowałam w oparciu o obowiązujące przepisy prawne:

- ✓ art. 221 ust. 5 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742),
- ✓ rozdział 2, § 27 uchwały nr 2059 Senatu Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu w sprawie określenia trybu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego,
- ✓ wniosek z dnia 22.05.2023 roku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego złożony przez dr Ewę Zofię Gieysztor do Rady Doskonałości Naukowej (RDN)
- ✓ uchwałę 108/2023 Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu z dnia 24 października o powołaniu Komisji Habilitacyjnej

1. Informacje dotyczące wykształcenia i przebiegu pracy zawodowej Kandydatki

Pani Doktor Ewa Zofia Gieysztor jest absolwentką Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu kierunku fizjoterapia, którą ukończyła w 2004 roku (nr prawa wykonywania zawodu: 52847). W 2018 roku uzyskała stopień naukowy doktora nauk o zdrowiu na podstawie dysertacji pt.: *“Przetrwałe odruchy prymitywne w stopniu śladowym w zdrowej populacji dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym oraz ich znaczenie dla rozwoju dziecka”* napisanej pod kierunkiem pani prof. dr hab. Ludwiki Sadowskiej w Uniwersytecie Medycznym w Wrocławiu. Swą pracę zawodową rozpoczęła jako fizjoterapeutka, a następnie

została zatrudniona 1 marca 2018 w Uniwersytecie Medycznym we Wrocławiu, początkowo na stanowisku asystenta, a po uzyskaniu stopnia doktora nauk o zdrowiu na stanowisku adiunkta w Katedrze Fizjoterapii, w Zakładzie Klinicznych Podstaw Fizjoterapii. Jest czynnym fizjoterapeutą (nr wykonywania zawodu: 52847) świadcząca usługi jako podmiot medyczny:

Od 2003 - obecnie – Praktyka Fizjoterapeutyczna ul. Rakietowa 11/10 Wrocław

2001-2022 Współpraca z NZOZ Biogenes pl. Bzowy 1 Wrocław

2006-2022 Współpraca z NZOZ Remedis ul. Mińska 5 Wrocław

Ocena osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe Pani Doktor Gieysztor wskazała monotematyczny cykl czterech publikacji napisany pod wspólnym tytułem: **„Analiza parametrów biomechanicznych oraz możliwości kognitywnych dzieci z trudnościami neuromotorycznymi”**. Łączna wartość punktowa opublikowanych prac wynosi 17.563 pkt impact factor, co odpowiada 490 punktom Ministerstwa Edukacji i Nauki. Monotematyczny cykl prac stanowią następujące publikacje:

[1] Ewa Gieysztor, Anna Pecuch, Mateusz Kowal, Wojciech Borowicz, Małgorzata Paprocka- Borowicz. Pelvic symmetry is influenced by asymmetrical tonic neck reflex during young children's gait. *Int.J.Environ.Res.Public Health* 2020 Vol.17 no.13 12, (WoS Core Collection): 7

[2] Ewa Gieysztor, Mateusz Kowal, Małgorzata Paprocka-Borowicz. Primitive reflex factors influence walking gait in young children: an observational study. *Int.J.Environ. Res.Public Health* 2022 Vol.19 no.7,12, DOI: 10.3390/ijerph19074070 IF 4,614 PK 140,00 Cytowania (WoS Core Collection): 1

[3] Alina Demiy, Agata Kalemba, Maria Lorent, Anna Pecuch, Ewelina Wolańska, Marlena Telenga, Ewa Z. Gieysztor. A child's perception of their developmental difficulties in relation to their adult assessment. Analysis of the INPP questionnaire. *J.Pers.Med.* 2020 Vol.10 no.4 art.156,11, DOI: 10.3390/jpm10040156 IF: 4,945 PK:70,00 Cytowania (WoS Core Collection): 4

[4] Agata Kalemba, Maria Lorent, Sally Blythe, Ewa Gieysztor: The correlation between residual primitive reflexes and clock reading difficulties in school-aged children - a pilot study, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2023, vol. 20, nr 3, 9 s, DOI:10.3390/ijerph20032322, IF: 4,614 PK: 140,00

Trzy ze wskazanego cyklu prac (1-2020, 2-2022, 4-2023) zostały opublikowane w czasopiśmie International Journal Environmental Research and Public Health, a jedna praca w czasopiśmie Journal

of Personalized Medicine (3-2020). Oba czasopisma należą do grupy wydawnictwa MDPI i w roku opublikowania należały do Q1-Q2 w dyscyplinie nauk o zdrowiu. Rola Pani Doktor Gieysztor w poszczególnych publikacjach wygląda następująco:

Nr publikacji	Pozycja	Data złożenia	Data recenzji	Data akceptacji	Data publikacji
1	pierwszy autor, korespondujący	4.06.2020	Brak inf.	29.06.2020	2.07.2020
2	pierwszy autor, korespondujący	21.01.2022	14.03.2022	23.03.2022	29.03.2022
3	ostatni autor	5.08.2020	30.08.2020	5.09.2020	5.10.2020
4	ostatni autor, korespondujący	13.10.2022	24.01.2023	25.01.2023	28.01.2023

Przedstawiony do recenzji cykl publikacji naukometrycznie spełnia wymagania zawarte w rozdziale 2, § 27 uchwały nr 2059 Senatu Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu określania trybu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, który wskazuje, iż cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, powinien być ujęty w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. B. Rzeczywiście na dzień składania wniosku oba czasopisma znalazły się w wykazie czasopism opublikowanym przez Ministerstwo Edukacji i Nauki. Jednak już 29 listopada 2022r raport (JCR) sygnalizował swoje wątpliwości dotyczące publikacji w czasopiśmie *International Journal of Environmental and Public Health* (<https://impactfactorforjournal.com/highest-impact-factor-journals/>). Ostatecznie czasopismo to nie pojawiło się na liście czasopism indeksowanych opublikowanej przez JCR 26 lipca 2023. W bieżącej recenzji dorobku naukowego kieruję się zaleceniami Rady Doskonałości Naukowej dotyczącymi postępowań awansowych, które wskazują, iż dane naukometryczne nie mogą stanowić kryterium oceny dorobku naukowego Kandydata/Kandydatki dla podmiotu habilitującego, a jej podstawą powinna być ocena ekspercka dorobku naukowego, czyli treść, oryginalny i nowatorski charakter badań oraz wkład w rozwój wskazanej we wniosku dyscypliny. Niestety w przedstawionym do recenzji cyklu publikacji nie dostrzegam rzetelnego warsztatu badawczego, który charakteryzuje się oryginalnością i nowatorstwem. Sam pomysł związany z określeniem trudności czynności motorycznych oraz ich związkiem z odruchami pierwotnymi/prymitywnymi jest ciekawy, ale narzędzia, którymi Kandydatka na stopień doktora habilitowanego się posłużyła nie weryfikują rzetelnie postawionej hipotezy, a wręcz zawierają wiele błędów merytorycznych. Autorka wskazała, iż wspólnym mianownikiem Jej monotematycznego cyklu publikacji jest analiza parametrów biomechanicznych oraz

możliwości kognitywnych dzieci z trudnościami neuromotorycznymi. W monotematycznym cyklu pracy Kandydatka wykorzystwała do swoich badań tylko częściowo narzędzia służące do bezpośredniej oceny wskaźników biomechanicznych np. BTS G-SENSOR (praca nr 2), zastosowała inne narzędzia takie jak kwestionariusz Instytutu Psychologii Neuropsychologicznej, który ocenia fakt występowania między innymi trudności w czynnościach motorycznych, ale nie ocenia wskaźników biomechanicznych, a na pewno nie stanowi narzędzia do oceny funkcji kognitywnych. Samo narzędzie badawcze, czyli kwestionariusz Instytutu Psychologii Neuropsychologicznej według Sally Goddard Blythe opracowany w Wielkiej Brytanii sugeruje jego zastosowanie w grupie dzieci, u których stwierdzono dysleksję, dysgrafię, dysortografię, dyspraksję, zaburzenia koncentracji uwagi, nadpobudliwość w tym ADHD, trudności w pisaniu i czytaniu, obniżoną sprawność percepcji wzrokowej i słuchowej czy dysfunkcje ruchowe i percepcyjne. Dlatego też wymagany byłby opis grupy badawczej w każdej z publikacji i zaznaczenie czy dzieci zakwalifikowane do badań spełniały te kryteria. Brak jest takich informacji, a charakterystyka grupy badawczej jest ogólna. Kolejno w pracy nr 1 i 2 Kandydatka dokonała oceny wpływu odruchów pierwotnych/prymitywnych na ustawienie miednicy oraz jakość chodu dzieci w wieku przedszkolnym w wieku 3.5-8 lat. Autorka w badaniach, które uzyskały akceptację Komisji Etyki Wrocławskiego Uniwersytetu Medycznego wzięła pod uwagę wpływ obecność dwóch odruchów: asymetrycznego tonicznego odruchu szyjnego (ATNR) i symetrycznego tonicznego odruchu szyjny (STNR) (ich obecność) na wyżej wymienione wskaźniki. Do oceny ruchu wykorzystwała BTS G-SENSOR urządzenie wyposażone w trójosiowy akcelerometr i trójosiowy żyroskop z wielokrotną czułością oraz w trójosiowy magnetometr. Mimo faktu, iż wyniki badań zostały opublikowane, czyli przeszły recenzję zewnętrzną trudno się w nich nie dopatrzeć pewnej niekonsekwencji i braku rzetelności analitycznego wnioskowania. Na przykład w pracy nr 1 Kandydatka na stopień doktora habilitowanego wskazuje, iż asymetryczny odruch toniczny szyjny w badanej populacji nie występował lub występował w różnej skali. Następnie przeprowadzona analiza podaje procentową skalę występowania odruchu (w zależności od zastosowanego testu) od min 5 do 10% najmniej do ponad 30% najwięcej, co nakazywałoby analizę w populacji zdecydowanie mniejszej niż przebadana. Analiza ustawienia (przodo-pochylenia, tyło-pochylenia miednicy, jej rotacji) została najprawdopodobniej przeprowadzona względem wyjściowej liczby dzieci i względem wieku, czyli bez redukcji liczebności. W pracy nr 2 już pojawia się rycina, która może sugerować wyeliminowanie dzieci bez obecności odruchów (proces rekrutacji), niemniej jednak liczebność grupy jest taka sama z uwzględnieniem chłopców i dziewcząt. Z opisu pracy nie

wiadomo czy były to te same dzieci. Charakterystyka grup badawczych w obu publikacjach jest bardzo ograniczona. W pracy nr 1 Kandydatka odnotowała zmiany w czasie trwania cyklu chodu, długości kroku lewego, fazę podwójnego podparcia prawego i lewego oraz prawą fazę pojedynczą w zależności od występowania odruchów pierwotnych. Niestety z treści publikacji nie wiemy nic o stopniu aktywności fizycznej ani dzieci ani ich rodziców, co niewątpliwie ma bardzo duży wpływ zarówno na postawę jak i rozwój motoryczny dzieci, który w tym wieku jest bardzo mocno zróżnicowany i nie zależy tylko od obecności pozostałości odruchów prymitywnych. Dlatego też konkluzji nie można budować tylko w oparciu o ten czynnik. Obie publikacje nr 1 i 2 zostały sfinansowane najprawdopodobniej ze środków przeznaczonych na działalność statutową uczelni - „najprawdopodobniej” ponieważ w obu publikacjach informacja o źródle finansowania jest nieprecyzyjna (Publikacja nr 1 i 2: „*This research received no external funding. The APC was funded by MINISTRY OF SCIENCE AND HIGHER EDUCATION IN POLAND grant number SUB.E.060.19.001.*”). Autoreferat potwierdza tę informację.

Badania w pracy nr 3 zostały wykonane w oparciu o kwestionariusz Instytutu Psychologii Neuropsychologicznej opracowany w Wielkiej Brytanii przez Petera Blythe i Sally Goddard Blythe polegający na porównaniu postrzegania trudności związanych z uczeniem się, koncentracją, możliwościami ruchowymi u dzieci i klasyfikacje stopienia tych trudności poprzez ocenę nauczycieli, rodziców oraz samoocenę dzieci. W badaniach wykorzystano 49 kwestionariuszy uzyskanych od dzieci i rodziców oraz 46 od nauczycieli. Badana grupa dzieci była zróżnicowana wiekowo 6-12 lat (średnia wieku 8lat). Praca zawiera w moim przekonaniu szereg nieścisłości i jest dla mnie niezrozumiałe, dlaczego wyniki tak opracowane zostały opublikowane. Badana grupa dzieci to okres intensywnego rozwoju zarówno pod kątem intelektualnym jak i motorycznym. Część grupy (np. 6 latkowie to osoby rozpoczynające proces edukacji), część grupy to dzieci z umiejętnościami już pozyskanymi w trakcie uczenia się, część być może w optymalnym okresie kształtowania sprawności ruchowej 9-12 lat ("złoty okres motoryczności"). Samoświadomość dzieci jest bardzo zróżnicowana i zależy nie tylko od procesu kształcenia, ale również od wychowania. W publikacji nie zostało to dookreślone jak dzieci mogły ocenić rzetelnie swoje trudności oraz poprawność wykonania takich czynności jak pisanie liczenie, prawidłowy uchwyt czy trudności w wielozadaniowości, skoro dopiero rozpoczynają naukę. Nie znane są (nie zostały opisane w publikacji) również kompetencje rodziców do oceny swoich dzieci. Oczywisty wydaje się fakt, iż grupa o najwyższych kompetencjach i przede wszystkim dystansie do uczniów, oceni trudności inaczej niż rodzice lub dzieci. Czy dzieci zakwalifikowane do badań zostały wcześniej zdiagnozowane jako te z

trudnościami -tego nie wiemy. Proces rekrutacji opisany jest pobieżnie. W autoreferacie jest informacja, iż zastosowanie kwestionariusza umożliwia selekcję dzieci z odpowiednimi zaburzeniami, ale treść publikacji tego nie potwierdza. Ponadto ta publikacja nie zawiera informacji czy badania uzyskały zgodę komisji bioetycznej. Publikacja nie zawiera numeru zgody komisji etyki. Pomimo faktu, iż publikacja powstała w ramach projektu finansowanego ze środków Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach programu "Regionalna Inicjatywa Doskonałości" na lata 2019-2022, nr 016/RID/2018/19, trudno mi dostrzec aspekt „doskonałości” konstrukcji eksperymentu naukowego i jego analizy. Zaskakujący jest fakt, iż autorem korespondującym jest studentka macierzystej uczelni a nie Pani dr Gieysztor.

Praca nr 4 dotyczy ustalenia zależności między występowaniem i poziomem nasilenia odruchów prymitywnych (tych samych jak wyżej) u dzieci szkoły podstawowej (średni wiek badanych 8lat, 14 chłopców i 14 dziewcząt), a umiejętnością odczytywania zegara analogowego i określania czasu. W tym celu Habilitantka oceniła obecność pięciu odruchów prymitywnych: dwóch z poprzednich publikacji (asymetrycznego tonicznego odruchu szyjnego, symetrycznego tonicznego odruchu szyjnego) oraz odruchu rdzeniowego Galanta, toniczny odruchu labiryntowego (TLR) i odruchu chwytnej dłoni, a następnie dokonała oceny umiejętności odczytywania zegara analogowego i określania czasu. Wyniki pracy pokazują średni poziom wystąpienia odruchu i korelacje z umiejętnością odczytywania zegara. Stopień wystąpienia poszczególnych odruchów, który Kandydatka pokazywała w poprzedniej pracy ma znaczenie dla wielkości badanej próby - redukuje jej liczebność, co przy tak małej liczebności może uniemożliwiać rzetelną analizę (o czym wspomina sama Autorka w publikacji). Wyniki i ich analiza są raczej ogólne i o niskim stopniu istotności statystycznej (brak wielkości efektu), a wnioski dotyczące stanu dojrzałości neuromotorycznej i jej związku z umiejętnością odczytywania zegara i liczenia czasu (umiejętność uczenia się) nie są raczej nowatorskie. W pracy nie dokonano oceny równowagi żadnym narzędziem pomiarowym (wysokospecjalistyczną aparaturą) tylko neurologicznym testem Romberga. Wyniki innych publikacji w piśmiennictwie światowym (potwierdzone chociażby analizą czynników neurotroficznych) wskazują ścisły związek z neuromotoryki z funkcjami kognitywnym i z tego względu trudno uznać te wyniki za nowatorskie.

Załączone w dokumentacji oświadczenia współautorów, wymienionych wyżej publikacji potwierdzają „znaczący i istotny” udział Kandydatki w ich przygotowaniu, edycji i opracowaniu, choć w moim przekonaniu ten znaczący wkład został zdyskredytowany przez brak wiodącej roli w postaci pozycji pierwszego i korespondującego autora równocześnie we wszystkich pracach. W oświadczeniach współautorów brak jest procentowego udziału

Kandydatki w ich przygotowanie, co mogłoby podkreślić dominującą rolę. Publikacje zawierają informację o zgodzie komisji etyki działającej przy Wrocławskim Uniwersytecie Medycznym (praca nr 2 KB-116/2019 i praca nr 4 nr KB-626/2018), natomiast publikacja nr 1 zawiera informację o zgodzie, ale nie ma sygnatury, publikacja nr 3 nie zawiera żadnej informacji w tym aspekcie. Czytając przygotowany autoreferat można mieć wrażenie, iż we wszystkich publikacjach mamy tę samą grupę badawczą i zastosowane oddzielnie różne narzędzia badawcze. Szkoda, bo dociekliwość naukowa nakazywałaby skonfrontować wyniki badań z obecnością występowania odruchów i zastosować wszystkie narzędzia badawcze równocześnie - zarówno te oceniające czynności lokomocyjne, w tym wskaźniki chodu, ustawienie miednicy oraz trudności w czynnościach motorycznych i uczeniu się i wykazać wielkości efektu. Można było rozważyć zmianę również w czasie i w kolejnych latach. Tymczasem rozłożenie wyników badań na pojedyncze prace i ich szybka publikacja zapewniła Kandydatce pozyskanie punktów, ale nie poprawę jakości prowadzonych eksperymentów naukowych.

Inne osiągnięcia naukowe i organizacyjne Pani Doktor Ewy Zofia Gieysztor

Z załączonej dokumentacji Kandydatki i analizy biblio-metrycznej dorobku wynika, iż łączna wartość dorobku naukowego to $IF = 50.45$, co odpowiada 1762.0 punktom Ministerstwa Edukacji i Nauki, bez cyklu publikacyjnego wykazanego jako osiągnięcie 32.892 IF, co odpowiada 1272.0. Jest autorką 10 rozdziałów monografii przed uzyskaniem stopnia doktora oraz 4 rozdziałów po uzyskaniu stopnia doktora. Podejmują one podobną tematykę jak w cyklu monotematycznym i popularyzują wiedzę w tym temacie. Wskaźnik Hirscha 4 opublikowanych prac wskazuje, iż wyniki badań były cytowane według bazy Web of Science 56 razy (bez autocytowań tylko 37 razy), co świadczy o tym, iż przeprowadzone przez Kandydatkę badania opublikowane w wybranych przez Nią czasopismach nie spotkały się z zainteresowaniem środowiska międzynarodowego.

Tematyka pozostałych opublikowanych prac Kandydatki koncentruje się wokół wiodącego zagadnienia związanego z rozwojem neuromotorycznym dzieci i zależności obecności odruchów pierwotnych powyżej czasu oczekiwanego na zdolności motoryczne, rozwój fizyczny, ale dodatkowy nurt badawczy stanowią badania związane z obszarem fizjoterapii, w tym:

a). z oceną parametrów biomechanicznych u osób po amputacji w obrębie kończyny dolnej (5 publikacji jako współautor)

- b). z analizą wpływu kontaktu z koniem podczas zajęć hipoterapii (2 publikacje)
- c). możliwościami działań fizjoterapeuty w medycynie estetycznej (2 prace)
- d). wykorzystanie warunków kriogenicznych w medycynie (1 praca)

Pani Doktor Gieysztor wykazała realizację projektu naukowego: *Primitive reflexes. Cant they be the obstacle for child development?* realizowanego we współpracy z Institute for Neuro-Physiological Psychology INPP Chester, UK zaznaczając swą funkcję jako kierownika projektu i współwykonawcy. Nie wiadomo, czy uzyskanie projektu jest wynikiem działalności naukowej i indywidualnym kontaktem Kandydatki czy odbyło się w ramach zewnętrznego konkursu. Z pewnością potwierdzeniem współpracy jest wystąpienie na konferencji: XXIV INPP International Conference w Madrycie w Hiszpanii w 2018 roku oraz wspólna publikacja nr 4 wykazana w cyklu. Niemniej jednak sfinansowana została z działalności statutowej macierzystej uczelni, a nie z projektu co potwierdza informacja w publikacji „*This research received no external funding*”.

Kandydatka wykazała realizację innych projektów realizowanych lub zaplanowanych do realizacji ze środowiskiem międzynarodowym między innymi University of Canterbury, Christchurch, w Nowej Zelandii lub środowiskiem krajowym z Politechniką Wrocławską. Brak jest a w autoreferacie informacji o tym czy są to projekty pozyskane w ramach konkursów zewnętrznych, czy są wynikiem własnych kontaktów habilitantki.

W załączonej dokumentacji doktor Gryko wskazała odbycie dwóch staży dydaktycznych (3 i 4 dniowych) w ramach programu **ERASMUS+** (**trzeci mail się odbyć po terminie złożenia wniosku**)

- ✓ Job shadowing w INPP w Chester, Wielka Brytania, 8-12.08.2022 r.
- ✓ Szkolenie International Summer School on Technology Transfer in Life Sciences, Technische Universitaet Dresden, Drezno, Niemcy, 26-30.09.2022 r.

Pani dr Gieysztor wygłosiła wiele referatów naukowych dotyczących podejmowanej przez nią tematyki badawczej na konferencjach krajowych i międzynarodowych.

Działalność organizacyjna Pani Doktor jest imponująca szczególnie w zakresie opieki nad studentami studenckiego ruchu naukowego. Sprowadza się ona nie tylko do angażowania studentów w prowadzone przez Nią badania, ale również pozyskiwania grantów naukowych finansowanych przez Wrocławskie Centrum Akademickie przy Urzędzie Miasta Wrocławiu w ramach programu Funduszu Aktywności Studenckiej, czy wreszcie pisanie wspólnych publikacji, co z pewnością zasługuje na duże uznanie. I takie uzyskała, czego wyrazem było

przyznanie Jej nagrody zespołowej Rektora WUM w latach 2018, 2020 i 2021 oraz indywidualnej w 2021 roku. Ponadto uzyskała stypendium w projekcie: „Dolnośląscy liderzy Medycyny wdrożenie zintegrowanego programu podnoszenia kompetencji studentów, doktorantów, kadry dydaktycznej i administracyjnej Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu” 2019-2021 w dwóch obszarach: Tutoring i Szkoleń zawodowych i wystąpień publicznych. Ponadto swoje kompetencje podwyższa poprzez uczestnictwo w licznych kursach fizjoterapeutycznych. Aktywnie uczestniczy w pracy organizacyjnej uczelni sprawując liczne funkcje (sekretarz Komisji Doktorskiej w roku 2022, sekretarz Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej dla Kierunku Fizjoterapia w latach 2018/2019 i 2019/2020, członek Komisji ds. Jakości Kształcenia na Wydziale Lekarskim Kształcenia Podyplomowego macierzystej uczelni w latach 2016/2017, 2017/2018, przewodnicząca Komisji Wyborczej Doktorantów w latach: 2015/2016, 2016/2017, 2017/2018). Prowadziła szkolenia dla fizjoterapeutów w ramach projektu nr POWR.07.01.00-000005/22 „FIZJO-LEARNING – większe kompetencje fizjoterapeutów w pracy z pacjentem chorującym na choroby zakaźne, w tym COVID-19” realizowanego przez Krajową Izbę Fizjoterapeutów. Była promotorem 25 prac magisterskich oraz promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim zakończonym 18.05.2022 r. Była również recenzentem w czasopismach naukowych – głównie w tych, w których opublikowała wyniki swoich badań.

Jej aktywność dla lokalnego społeczeństwa również zasługuje na uznanie. Jest kierownikiem dwóch projektów naukowo-edukacyjnych: Prawidłowa postawa to podstawa, i Czy widzisz swoją postawę? Czyli ile wspólnego ma wzrok z postawą ciała; realizowanych we współpracy z Urzędem Miasta Wrocławia w ramach projektu FAST, czego efektem są warsztaty/szkolenia lokalnego społeczeństwa.

Końcowa konkluzja

Biorąc pod uwagę całokształt dorobku Pani Doktor Ewy Zofii Gieysztor stwierdzam pewien dysonans między aktywnością zawodową/dydaktyczną, a naukową. Kandydatka jest czynnym fizjoterapeutą i pracownikiem naukowo-badawczym macierzystej uczelni, aktywnie podnoszącym jednak przede wszystkim swoje kwalifikacje zawodowe. Niestety sądzę, iż aktywność zawodowa i praca dydaktyczna dominują nad aktywnością naukową, co nie jest niczym negatywnym, ale odbywa się to kosztem jakości warsztatu badawczego. Dorobek naukowy Pani Doktor jest skromny, choć konsekwentny tematycznie. Niemniej jednak monotematyczny cykl publikacji, w mojej ocenie, nie stanowi oryginalnego rozwiązania

problemu naukowego, który wnosiłby znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej, jaką reprezentuje Kandydatka. Jakość dorobku wymaga poprawy i rozszerzenia o nowoczesne narzędzia badawcze, co umożliwi rzetelną weryfikację i analizę osiągniętych wyników, a w konsekwencji umożliwi ich lokowanie w czasopismach wysokiej jakości. **Dlatego, po zapoznaniu się z całokształtem dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Pani Doktor Ewy Zofii Gieysztor, stwierdzam, że nie spełnia** kryteriów wymaganych stosowną ustawą przy ubieganiu się o stopień doktora habilitowanego nauk o zdrowiu, a złożenie wniosku o stopień doktora habilitowanego jest zdecydowanie przedwczesne. **W związku z powyższym nie rekomenduję Radzie Dyscypliny Wrocławskiego Uniwersytetu Medycznego dopuszczenia Pani Doktor Ewy Zofii Gieysztor do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.**

Prof. dr hab. Ewa Ziemann

Ewa
Ziemann

Elektronicznie
podpisany przez Ewa
Ziemann
Data: 2024.01.04
20:00:13 +01'00'